

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 9 sierpnia 2016 r.

Poz. 3289

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.305.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 3 sierpnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) stwierdzam nieważność załącznika Nr 2 do **uchwały Nr XVI/133/2016 Rady Gminy Świątki** z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Świątki oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków, w części dotyczącej: dział II ust. 10 oraz ust. 11.

Uzasadnienie

Rada Gminy Świątki, na sesji w dniu 29 czerwca 2016 r., powołując się na art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2015 r., poz. 1440 ze zm.) podjęła uchwałę, o której mowa wstępie. Ww. uchwałą Rada ustaliła wykaz przestanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Świątki, a także określiła warunki i zasady korzystania z tych przestanków, stanowiące jej załącznik Nr 2.

Rada Gminy, określając warunki i zasady korzystania z przestanków komunikacyjnych na terenie Gmina Świątki, wprowadziła postanowienia, które wykraczają poza delegację, zawartą w art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, a mianowicie;

W dziale II ust. 10 oraz ust. 11 załącznika Nr 2 do uchwały, Rada wprowadziła postanowienia dotyczące odpowiednio: odpowiedzialności przewoźnika bądź operatora za szkody wyrządzone osobom trzecim, powstałe w związku z korzystaniem z przystanków oraz przewidujące cofnięcie wydanej zgody na korzystanie z przestanków, w przypadku niestosowania się operatorów i przewoźników do ustalonych warunków i zasad.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega m.in. na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów (art. 15 ust. 1 pkt 6), a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. Uchwała taka stanowi akt prawa miejscowego, gdyż zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie gminy.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że pojęcie "zasady i tryb korzystania" zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł zachowania się, określenia ustalonego porządku zachowania się. Określenie warunków w tym konkretnym przypadku oznacza wskazanie czynników, od których uzależnione jest korzystanie z przystanków (np. wymóg posiadania stosownej umowy). Uregulowanie zasad oznacza natomiast określenie adresatów norm i reguł postępowania, w przypadku korzystania przez nich z udostępnionych przystanków. Zarówno warunki, jak i zasady korzystania, o których mowa w normie kompetencyjnej wyznaczają pewien obszar, w ramach którego rada może je swobodnie kształtować. Nie oznacza to jednak dowolności, albowiem Rada ma obowiązek ściśle

trzymać się ram wyznaczonych zarówno przez ustawę, jak i naturę materii, którą w ramach danego upoważnienia ustawowego reguluje.

Nadto, ustawodawca, kształtując upoważnienie rady do wydania przedmiotowej uchwały, wskazał, które kwestie pozostawił regulacji jednostki samorządu terytorialnego. Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu udzielonego jej przez ustawę upoważnienia w zakresie tworzenia przepisów wykonawczych, a w tych działaniach nie może tego upoważnienia zawężyć i przekraczać. Wydając akty będące źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), rada musi respektować zakres udzielonej delegacji, zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu, powstrzymując się również od wypełniania ich treści postanowieniami ustawy (wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt. I SA/Lu 882/02).

W związku z tym, nie jest uzasadnione umieszczanie w uchwale dotyczącej warunków i zasad korzystania z przystanków postanowień, które nie dotyczą faktycznego korzystania z przystanków, jak choćby kwestie uregulowane w kwestionowanych postanowieniach załącznika do uchwały, związane z odpowiedzialnością za szkody wyrządzone osobom trzecim, w związku z korzystaniem z przestanku, czy regulacji dotyczących cofnięcia wcześniej uzyskanej zgody na korzystanie z tych przestanków.

Nadmienić należy, iż kwestie odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim regulują przepisy kodeksu cywilnego. Art. 415 kc, stanowi iż każdy kto z własnej winy wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przepis ten wskazuje, iż podstawą odpowiedzialności jest dopuszczenie się bezprawnego zachowania, - którym może być zarówno działanie lub zaniechanie sprzeczne z prawem, fakt powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem się, a szkodą.

W związku z tym, że postanowienia, o których mowa w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, wykraczają poza upoważnienie zawarte w art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w tym zakresie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
Sławomir Sadowski
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski